

Motion till riksdagen 2019/20:3121

av **Paula Bieler m.fl. (SD)**

Krafttag mot illegal migration för ett säkrare Sverige

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ett samlat grepp mot illegal migration och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om kartläggning av skuggsamhället och tillkännager detta för regeringen.
3. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att kriminalisera undangömmandet av illegala migranter och tillkännager detta för regeringen.
4. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om åtgärder mot illegal arbetskraft och tillkännager detta för regeringen.
5. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om krafttag mot företag som anställer illegala, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
6. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ökad inre utlänningskontroll och tillkännager detta för regeringen.
7. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om mer resurser till Polismyndigheten för inre utlänningskontroll och tillkännager detta för regeringen.
8. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att avskaffa preskriptionstiden för utvisningsbeslut och tillkännager detta för regeringen.
9. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att begränsa möjligheten att ansöka om prövning av verkställighetshinder och tillkännager detta för regeringen.

10. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om förstärkning av gränskontroller och tillkännager detta för regeringen.
11. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om utökat transportörsansvar och tillkännager detta för regeringen.
12. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om skärpt straff för människosmuggling och tillkännager detta för regeringen.
13. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ökat fokus på återkallelse av uppehållstillstånd och tillkännager detta för regeringen.
14. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att införa möjlighet att återkalla främlingspass och resedokument och tillkännager detta för regeringen.
15. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om ökade möjligheter till förvarstagning av utlänningar som ska utvisas, och detta tillkännager riksdagen för regeringen.
16. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om kraftigt ökat antal förvarsplatser och tillkännager detta för regeringen.
17. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att förbättra säkerheten på landets förvar och tillkännager detta för regeringen.
18. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om avtal om utvisningar av utlänningar till säkra tredjeländer och tillkännager detta för regeringen.
19. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om registreringskrav för EES-medborgare och tillkännager detta för regeringen.
20. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att straffa EU-medlemsstaters missbruk av den fria rörligheten och tillkännager detta för regeringen.
21. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att reglerna för när EU-migranter kvalificerar sig till de sociala trygghetssystemen bör stramas upp och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

I takt med att migrationen till Sverige har ökat, har även tendensen hos utlänningar att stanna kvar i Sverige efter ett beslut om avslag och utvisning ökat. Särskilt bland asylsökande är det många som väljer att gå under jorden för att bli en del av ett snabbt växande skuggsamhälle. Det finns ingen exakt siffra över hur många som uppehåller sig

illegalt i Sverige, men trots uppåt 100 000 ärenden om utvisning som Polismyndigheten fått i uppdrag att verkställa sedan 2012, har endast kring 35 000 kunnat verkställas. Enligt Migrationsverkets prognos från juli 2019 väntas ytterligare 40 000 personer avvika under de kommande tre åren. Till detta skall fogas närmare 20 000 personer som redan i dag finns i Polismyndighetens balans för verkställighet, som exempelvis Ekot rapporterade om i början av september, och därtill EES-medborgare som de facto saknar rätt att vistas i landet.

Om vi ska stå för principen om reglerad invandring så krävs det att utlänningar som nekats rätten att stanna i Sverige också lämnar landet, i enlighet med svensk lag. Det måste också innebära att personer som beviljats ett uppehållstillstånd fråntas det när skälet för tillståndet inte längre föreligger. Att uppehålla sig illegalt i landet innebär att stå utanför rättssystemet och utan sociala skyddsnät. Som illegal invandrare kan man i princip enbart livnära sig på olika typer av kriminalitet såsom prostitution, droghandel, inbrott eller rån. I bästa fall svartjobb utan kollektivavtal eller försäkringar, samt utan möjlighet att vända sig till myndigheter om man blir utnyttjad. Skuggsamhället är således till stor skada för såväl det svenska samhället som för berörda individer. Det svenska samhället måste stå enigt och göra det omöjligt att vistas här som illegal.

Åtgärder måste vidtas för att krympa ovan beskrivna skuggsamhälle, såväl för att upprätthålla det svenska samhällskontraktet som för att skydda de människor som far illa.

Skuggsamhället

Ett samlat grepp mot illegala migranter

Grunden i bekämpandet av skuggsamhället är att göra det oattraktivt för utlänningar att stanna kvar i landet efter ett avslag. Utlänningar med avslagsbeslut måste tydligt se att valet att stanna illegalt enbart kan sluta med besvikelse. Hela den svenska samhällsapparaten måste samarbeta för att i princip omöjliggöra ett illegalt liv i Sverige. Kommuner och landsting, liksom statliga myndigheter, och även företag och organisationer, måste alla på sitt sätt arbeta målinriktat på sitt sätt för detta syfte.

Kartläggning av antalet tillståndslösa

Det finns i dagsläget varken tillförlitlig statistik eller andra fakta gällande omfattningen av skuggsamhället i Sverige, men flera rapporter och uttalanden från olika myndigheter tyder dock på att det rör sig om flera tiotusentals personer. Det är utomordentligt viktigt

att detta kartläggs och studeras genom samarbeten mellan flera myndigheter, så att det offentliga kan motverka de senaste årens tendenser till ett ökat utanförskap och kriminalitet.

Kriminalisera undangömmande av illegala

I dag är det tillåtet att gömma utlänningar som fått sin sak prövad av myndigheter och befunnits sakna asylskäl, under förutsättning att detta inte görs för egen vinning.

Sverigedemokraterna menar att detta är orimligt och inte försvarbart ur någon synvinkel. Att aktivt bidra till ett växande skuggsamhälle där människor tvingas leva utan skyddsnet och möjlighet till legal försörjning är en ogärning. Det står dessutom i strid med basala rättsprinciper, personer som inte har laglig rätt att vistas i Sverige ska också lämna landet.

Vi vill därför göra det olagligt att gömma, hjälpa eller på andra sätt underlätta för illegala invandrare att hålla sig undan från den svenska rättsskipningen på liknande sätt som anges i 17 kap. 11 § BrB om skyddande av brottsling.

Åtgärder mot illegal arbetskraft

Arbetsmarknaden för personer utan tillstånd har de senaste åren vuxit. Detta har inneburit att personer kunnat leva i Sverige trots att de har fått avslag på sin ansökan, eller hållit sig undan från rättsväsendet. Det är välkänt att terroristen Rakhmat Akilov försörjde sig genom arbete tiden innan han begick sitt avskyvärda dåd. Många som arbetar illegalt i Sverige gör det även under svåra förhållanden, ofta under hård kontroll av kriminella nätverk. De flesta illegala arbetstagarna är också lågutbildade, och tränger därmed ut denna redan hårt ansatta grupp på den svenska arbetsmarknaden. Därtill kommer de skatteintäkter som går förlorade genom att arbetsgivare betalar ut löner svart.

Sverigedemokraterna menar därför att det måste ske en skärpning av lagstiftningen kring anställning av utlänningar utan tillstånd i Sverige.

Krafttag mot företag som anställer illegala

Satsningar mot illegal arbetskraft kan inte enbart fokusera på de illegala migranterna själva. Företag som medvetet eller av otillbörlig oaktsamhet anställer illegal arbetskraft måste också drabbas av mycket kännbara följder, inklusive kraftiga viten och näringsförbud.

För att i högre grad efterfölja lagstiftningen måste Polismyndigheten, Migrationsverket, och andra myndigheter tillföras resurser för att bekämpa det illegala arbetet. Vidare måste informationskampanjer initieras för att sprida kunskap om vad som gäller för företagen, samt konsekvenserna, för individen, samhället och företagen, av att anställa illegal arbetskraft.

Inre utlänningskontroll

Programmet Rättssäkert och effektivt verkställighetsarbete, REVA, ledde 2009 till 2014 till stora förbättringar i gränspolisens arbete att utvisa illegala personer från Sverige. Programmet innebar dels ett större samarbete mellan Migrationsverket, Polismyndigheten, och Kriminalvården, men också särskilda satsningar på chartrade plan, fördjupad kontakt med utlandsmyndigheterna, samt särskilda punktinsatser i det offentliga. Polisens rapporter pekade på att programmet var en stor succé, och att det bland annat frigjordes resurser som kunde läggas på att bekämpa annan brottslighet.

Programmet bör därför omedelbart återupptas, och vidareutvecklas, för att säkerställa att personer som rör sig fritt i vår närmiljö också är här lagligt. Antalet inre utlänningskontroller måste bli fler och även riktas mot platser där behovet är som störst. Polisen bör ges möjlighet att utifrån empirisk erfarenhet och generella beteendemönster utföra inre utlänningskontroller för att hitta personer som befinner sig illegalt i landet, utan att detta utgör en diskrimineringsgrund. Det bör även vara möjligt för polisen att ta fingeravtryck och genomföra fingeravtryckssökning i samband med inre utlänningskontroll.

Mer resurser till Polismyndigheten för inre utlänningskontroll

De ovannämnda förslagen skulle öka Polismyndighetens arbetsbörda. Den har de senaste åren ökat oavbrutet, utan att anslagen ökat i samma takt. Sverigedemokraterna vill därför satsa ordentligt på detta område. Fler poliser måste anställas, villkoren måste förbättras, och fungerande rutiner måste till i verksamheten, grundat i beprövade metoder och medarbetarnas initiativ. Målet är att ingen ska kunna resa in till Sverige utan tillstånd, och att samtliga utvisningsbeslut verkställs inom några veckor. Allt detta bör riksdagen tillkännage för regeringen.

Ingen preskriptionstid för utvisningar

När Migrationsverket avslår en ansökan om asyl förenas denna i regel med ett beslut om utvisning, som gäller under en fyra års preskriptionstid, varefter man kan söka asyl igen.

Det har visat sig vara vanligt förekommande att asylsökande går under jorden under preskriptionstiden, för att sedan, efter fyra år, dyka upp igen och söka asyl som förut. I vissa fall kan samma person göra om detta ett flertal gånger.

Detta är enligt Sverigedemokraterna helt orimligt och måste stoppas. Därför vill vi avskaffa preskriptionstiden, så att ett laga kraftvunnet utvisningsbeslut alltid gäller.

Begränsa möjligheten att ansöka om verkställighetshinder

Under den fyraåriga preskriptionstiden behandlas eventuella nya ansökningar som en ansökan om verkställighetshinder (V-UT). Tanken är att skapa en säkerhetsventil, så att eventuella förändrade omständigheter ska kunna komma fram.

Efter de senaste årens kaos inom migrationspolitiken är det rutin att Migrationsverket efter ett avslagsbeslut tvingas hantera upprepade V-UT, ofta helt utan grund. Detta innebär ett stort slöseri på resurser och i vissa fall att verkställigheter av utvisningar behövt avbrytas, trots att planet precis landat i utlandet. Reglerna kring V-UT bör därför förenklas, så att uppenbart ogrundade ansökningar kan avvisas direkt.

Gränskontroller

Förstärkta gränskontroller

Krisen 2015 tvingade regeringen att införa gränskontroller vid Öresundsbron och en rad hamnar i södra Sverige. Dessa har sedan regelbundet förlängts vid flera tillfällen, och därtill utökats till att gälla fler gränsövergångar och färjelägen. Syftet har även omformulerats till att gälla mer säkerhet och terrorism, utöver utlänningskontroll. Det är Sverigedemokraternas uppfattning att dessa gränskontroller ska permanentas, med permanent infrastruktur för att kontrollera vem som reser in i Sverige.

Gränskontrollerna ska utformas på sådant sätt att de inte blir till hinder för trafiken, särskilt i den känsliga Öresundsregionen. Om möjligt ska Sverige samarbeta med exempelvis Danmark för att förbättra formerna för gränskontrollen. Infrastrukturen bör lämpligtvis utformas så att den också kan tjäna till annan brottsbekämpning, exempelvis vapen- och narkotikasmuggling.

Utökat transportöransvar

De senaste årens stora våg av migranter har visat att även privata företag har ett ansvar för att upprätthålla en fungerande och laglig migration. Utförare av flyg-, tåg-, och färjetrafik måste med största noggrannhet försäkra sig om att de inte utnyttjas av

internationella nätverk av människosmuggling eller trafficking. Statlig kontroll kan bistå men till syvende och sist måste transportföretagen själva ansvara för att passagerarna har rätt identitets- och resehandlingar. Sverigedemokraterna vill därför utöka transportörsansvaret, främst genom att återinföra lagen om särskilda åtgärder, som löpte ut i december 2018, på permanent basis. Därtill bör också straffet för att underlåta att följa lagen skärpas, med bötesbelopp som kopplas till omsättningen. Detta bör utredas närmare, samtidigt som en bättre lösning på sikt bör tas fram inom hela EU.

Skärpt straff för människosmuggling

Människosmugglarnas affärsmodell bygger på att sälja resor utifrån löften, lögner och överdrifter om vad migranter kan förvänta sig. Den riskerar migranternas liv vid farliga transporter, och utgör ofta ett led i organiserad människohandel och sexuellt utnyttjande av utsatta kvinnor och barn från fattiga länder.

Människosmugglingen kränker därutöver Sveriges nationella suveränitet – lagar och normer om statsgränser och medborgarskap åsidosätts. Den bidrar till lönedumpning genom svart arbetskraft. Den är en inkomstkälla för organiserad brottslighet som bedriver handel med svenska passhandlingar och tar betalt för att smuggla människor, vapen och narkotika. Den kan även vara ett led i transport av terrorister eller krigsförbrytare på flykt från rättvisan. Det är alltså både ur samhälls- och individuellt perspektiv viktigt att stävja människosmugglingen i möjligaste mån. Den som smugglats till Sverige bör som huvudregel nekas att få asyl här, då man passerat säkra länder på resan, i enlighet med Sverigedemokraternas övriga förslag gällande asylinvandringen. Straffen för smugglare som cyniskt utnyttjar utsatta människor för ekonomisk vinning måste skärpas så det motsvarar brottets allvar.

Uppföljning av utfärdade tillstånd

Återkallelse av uppehållstillstånd

Att ett uppehållstillstånd beviljats i enlighet med lag, och under korrekta former, innebär inte att grunden för uppehållstillståndet kvarstår efteråt. Det är inte ovanligt att utlänningar som beviljats uppehållstillstånd på grund av anknytning till en partner omedelbart avslutar relationen efter ankomsten. Likaså förekommer det att skyddsbehövande reser hem till landet mot vilket man beviljats asyl. Detta är förstås oacceptabelt, och måste medföra att uppehållstillståndet återkallas, eller att det ursprungliga beslutet upphävs.

I nuläget har Migrationsverket liten möjlighet att kontrollera huruvida det finns skäl att återkalla ett uppehållstillstånd, och således besluta om att återkalla ett uppehållstillstånd som delats ut på falska grunder.

Sverigedemokraterna vill prioritera återkallandet av uppehållstillstånd. För det första bör lagstiftningen ses över, så att en utlänning som beviljats uppehållstillstånd på falska premisser får sitt uppehållstillstånd återkallat och utvisas. För det andra bör kommunikationen mellan myndigheter såsom exempelvis Migrationsverket, Skatteverket och Polismyndigheten underlättas och förbättras. För det tredje måste Migrationsverket tillföras adekvata resurser öronmärkta för att prioritera ärenden om återkallande av uppehållstillstånd.

Återkalla främlingspass och resedokument

Enligt passlagen (1978:302) kan ett pass återkallas av en rad olika anledningar, bland annat om passinnehavaren är efterlyst, eller har dömts för ett brott. Många av bestämmelserna i passlagen gäller även främlingspass och resedokument, som utfärdas för utlänningar. Regleringen om återkallelse omfattar dock inte dessa handlingar, varför Sverige saknar möjlighet att återkalla dem, oavsett omständigheter. Detta blir särskilt stötande i fall som rör hedersvåld och tvångsgiftermål, då en annan än innehavaren själv förfogar över handlingen. Migrationsverket har också tagit upp denna brist inom ramen för Utredningen om starkare skydd mot barnäktenskap, tvångsäktenskap och brott med hedersmotiv. Sverigedemokraterna anser därför att regeringen snarast bör möjliggöra återkallelse av främlingspass och resedokument enligt villkor liknade dem för pass. Detta kan dels ske genom förtydliganden av regeringen i utlännings- och passförordning, men i ett senare skede även pass- och utlänningslagen, i vilket fall Migrationsverkets förslag om att sammanföra regleringarna i en och samma lag bör beaktas.

Ökad möjlighet till förvarstagning

Ett stort problem när det gäller utvisningar av utlänningar är att den nuvarande lagstiftningen ger goda möjligheter för dem att gömma sig efter att de fått ett beslut om utvisning. Det är endast i undantagsfall som en utlänning kan tas i förvar i samband med att ett utvisningsbeslut meddelas. Sverigedemokraterna anser att det bör ske en förändring i lagstiftningen, så att det i fler fall blir möjligt att omedelbart ta en utlänning i förvar inför utvisning.

Fler förvarsplatser

Den svenska gränspolisens lider konstant av en akut brist på förvarsplatser, beroende dels på den stora anstormningen 2015, men också svårigheterna att av olika praktiska anledningar verkställa utvisningar av utlänningar. I dag måste utvisningsdömda regelbundet släppas fria, eftersom det inte finns några lediga förvarsplatser. Att Sverige, som beviljat över 1,2 miljoner uppehållstillstånd på tio år, endast har omkring 460 förvarsplatser, är därför fullständigt orimligt. Sverigedemokraterna avser så fort som möjligt utöka antalet förvarsplatser till minst 1 000, med ytterligare öknings vid behov. Tillsammans med ökat fokus på att praktiskt verkställa utvisningar kommer detta på sikt leda till en dramatisk ökning av genomförda utvisningar, och att antalet illegala migranter i Sverige minskar. Migrationsverket ska tillföras resurser för detta ändamål.

Förbättra säkerheten på landets förvar

I takt med att migrationsflödena till Sverige ökat har också ansträngningarna på Migrationsverkets förvar nått bristningsgränsen. Frågan om erforderliga resurser har redan behandlats, men problemen beror också på bristande säkerhet till följd av motstridig lagstiftning. Förvaren ska vara slutna anläggningar där utlänningar placeras med tvång, men samtidigt saknar de anställda många helt nödvändiga befogenheter som krävs för att upprätthålla säkerhet och en fungerande arbetsmiljö. Möjligheterna till olika kontroller och visitationer av de intagna och deras bostadsrum är starkt begränsade, våldsamma och hotfulla utlänningar som omhändertags placeras på förvar istället för häkten, och personal saknas för olika former av transporter. Massrymningar har skett, den senaste så sent som september 2019. Allt detta har regeringen redan informerats om av Migrationsverket, dels i en skrivelse 2017, dels kontinuerligt sedan dess. Likväl fortsätter problemen, utan att regeringen vidtagit några åtgärder.

Sverigedemokraterna anser att fungerande, säkra, och kostnadseffektiva förvar är ett grundfundament för den svenska utlänningsrätten, och kräver att regeringen tar fasta på Migrationsverkets kritik, och vidtar åtgärder.

Avtal för utvisningar till säkra tredjeländer

I vissa fall är det inte möjligt att utvisa utlänningar från Sverige, exempelvis för att de riskerar omänsklig behandling i hemlandet. Det kan också vara att det inte går att avgöra vilket land som utlänningen ska utvisas till. I sådana fall bör det utredas om särskilda avtal kan slutas med säkra tredjeländer, dit utlänningar kan utvisas. Huruvida

utlänningen har en anknytning till tredjelandet i fråga ska inte vara avgörande, så länge det inte strider mot Sveriges åtaganden i internationella konventioner.

I och med hur viktig denna fråga är för upprätthållandet av reglerad invandring måste regeringen anstränga sig för att få till dessa avtal. Vid behov ska regeringen använda sig av dels internationellt bistånd, dels handelsrelationer, för att få till ett fungerande samarbete.

EES

Registreringskrav för EES-medborgare

Den dåvarande regeringen beslutade 2014 att i praktiken släppa kravet på att EES-medborgare skulle registrera sig hos Migrationsverket. Följden blev att Sverige i dag endast i liten omfattning vet hur många och vilka EES-medborgare som vistas i riket. Därför vill Sverigedemokraterna återinföra kravet på registrering, för en bättre översikt av invandringen från andra EU-länder. Genom registreringen kommer också Polismyndigheten ha möjlighet att kontrollera vistelsetid i landet, och utvisa de personer som missbrukar den fria rörligheten.

Straffa missbruk av fri rörlighet

Det är tydligt att majoriteten av de missbruk som uppdragas gällande EES medborgares fria rörlighet härrör från vissa enskilda stater. Det kan inte accepteras att dessa stater underlåter att ta ansvar för sina medborgares förehavanden. EU bör därför sätta press på dessa stater, så att de följer sina åtaganden inom ramen för den fria rörligheten. Sverige ska även vid behov kunna vidtaga åtgärder, som att häva den fria rörligheten mot sådana stater.

Den fria rörligheten och begränsad svensk välfärd

EU:s fria rörlighet innebär visserligen vissa fördelar för Sverige och dess medborgare, men skillnaderna inom unionen, främst i nivån på välfärden, innebär också orimliga bieffekter. Att EU-medborgare med uppehållsrätt i Sverige kan uppbära svenska bidrag för barn bosatta i hemlandet är naturligtvis helt oförenligt med själva grunden för EU-samarbetet. Direktivet om den fria rörligheten nämner specifikt vikten att ”personer som omfattas av rätten till bosättning inte utgör en orimlig börda för den mottagande medlemsstatens sociala biståndssystem”. Det står klart att det är regeringens dåliga hantering av frågan som leder till detta de facto-missbruk av den svenska välfärden.

Sverigedemokraterna menar att regeringen skyndsamt måste tillse, genom regleringsbrev och lagstiftning, att sådana missbruk inte kan förekomma.

Paula Bieler (SD)

Jonas Andersson i Skellefteå (SD)

Jennie Åfeldt (SD)